

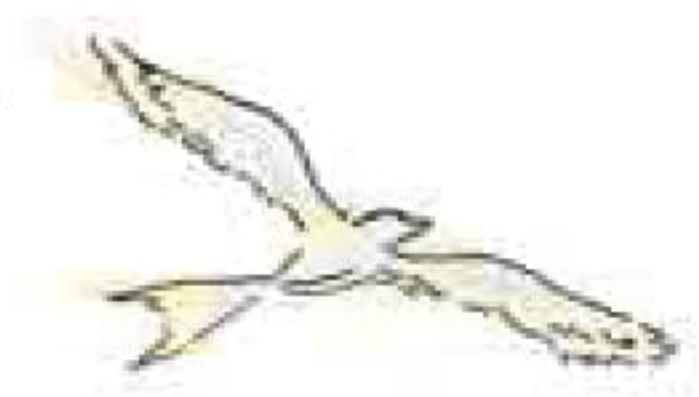

เพลงพรหมจรรย์

อากาศยามเช้านี้ดูสดชื่นดีจัง ต้นไม้ใบหญ้ายังมี
ร่องรอยของน้ำค้าง ข้าพเจ้าชอบมองต้นไม้ทุกต้นในวัด
ต้นไม้ในแดนบุญ ดูช่างมีชีวิตชีวากว่าที่อื่นจริง ๆ เช้า
วันนี้คุณยายนั่งรถไฟฟ้าตรวจวัด โดยมีเปิ้ลเป็นคนขับ
และมีข้าพเจ้านั่งพ่วงท้ายรถไปด้วย

ตลอดเส้นทางที่รถผ่าน ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชม
ต้นไม้นานาชาติ บางทีก็แอบยิ้มให้กับกระรอกที่วิ่งไล่กัน

อยู่บนต้นไม้ นกเอี้ยงกำลังทะเลาะกันเสียงดังลั่น ขณะ
ที่รถแล่นผ่านอาคารประชาสัมพันธ์ (หินอ่อน) มาทาง
สระน้ำพุ แต่ทว่า...สายตาของคุณยายทอดไกลไปถึง
สนามหญ้าด้านหลังโบสถ์ ท่านให้เปล่จอดรถและ
บอกข้าพเจ้าว่า “ไอ้หลาน ไปบอก ๒ คน
นั้นให้ไปคุยกันที่อื่น” ด้วยน้ำเสียงเข้ม
ของคุณยายทำให้ข้าพเจ้ารีบวิ่งลัด
สนามหญ้าไปทางด้านหลังโบสถ์ เมื่อเข้าไปใกล้
จึงรู้ว่า เป็นหนุ่มสาวชาวบ้านแถวนี้มานั่งจับกันในวัด
ข้าพเจ้าพยายามอธิบายให้ทั้งสองเข้าใจว่า สถานที่
ที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ถ้าไม่ได้มา

เพื่อรักษาบุญ หรือสร้างบุญแล้ว ขอความกรุณาออกไปคุยกันข้างนอก (คุณยายไม่ชอบให้ผู้หญิงผู้ชายมานั่งจับกันในวัด)

ตกเย็น...เปิดกลับไปทำภารกิจที่บ้านพัก พี่อาร์พันธุ้ไปที่ครัวหลัง ระหว่างที่รอน้ำเล็ก ข้าพเจ้าอยู่กับคุณยายเพียงลำพัง ในเวลานี้คุณยายจะเล่าเรื่องในอดีตให้ฟัง ท่านเล่าว่า “เมื่อก่อนยายต้องคอยไล่พวกผู้หญิงที่มาเฝ้าพระยาย กว่ายายจะเอาพระแต่ละองค์มาบวชได้ ต้องห้ามพวกผู้หญิง เหนื่อยแทบแย่”

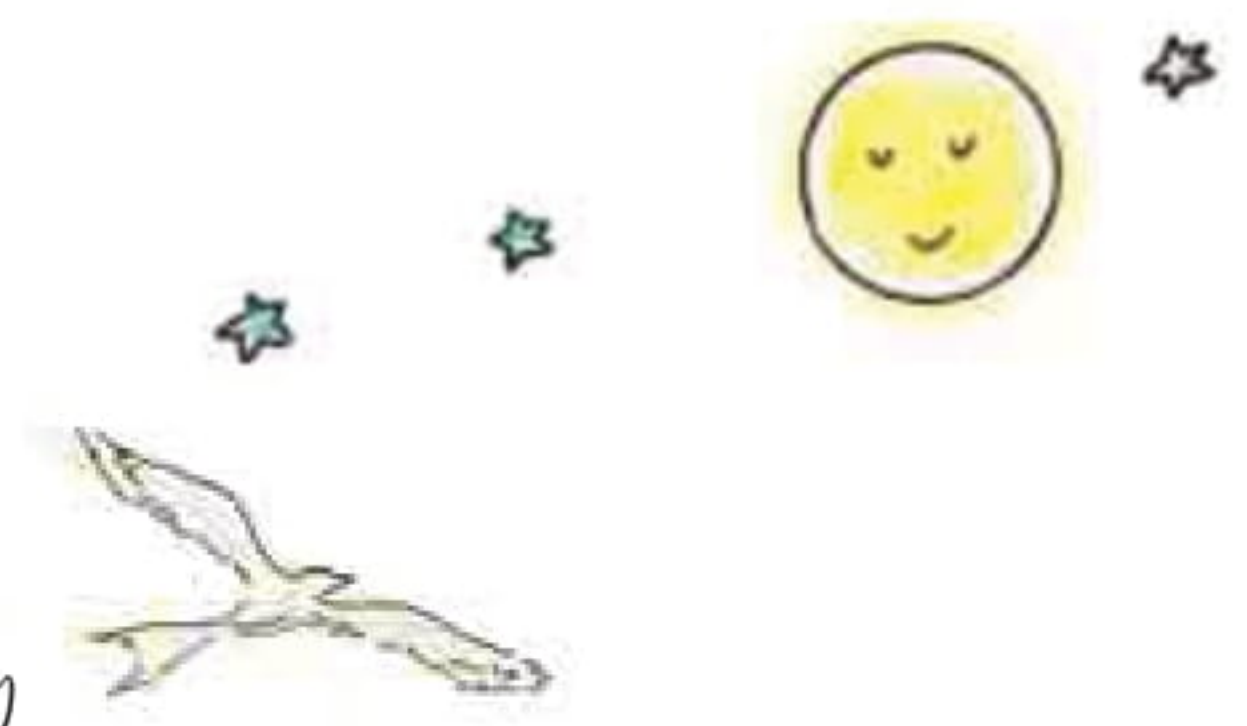
ข้าพเจ้ากราบเรียนถามคุณยายว่า “คุณยายคะ ตอนคุณยายเป็นสาว คุณยายเคยถูกผู้ชายมาจับไหม

คะ” คุณยายท่านตอบว่า “เคยเหมือนกัน” ข้าพเจ้ากราบ
เรียนถามอีกว่า “แล้วคุณยายทำอย่างไรคะ” ท่านตอบ
ว่า “ถ้าเขามาซ้าย ยายก็ไปขวา ถ้าเขามาขวา ยายก็ไป
ซ้าย ถ้าเขามาตามมาก ๆ เข้า ยายก็บอกว่า ไม่รู้สิ
พวกนี้อย่าไปด่า ด่าไม่ได้นะ เดี่ยวเขาแกล้งเอา ต้อง
เฉยไว้ แล้วเขาก็จะเลิกไปเอง”

สักครู่น้ำเล็กมาถึง คุณยายเรียกน้ำเล็กมานั่ง
ข้าง ๆ แล้วท่านก็พูดว่า “คุณเล็กสบายแล้ว ไม่ต้องไป
ไกวเปลเลี้ยงลูก” น้ำเล็กมองหน้าคุณยายแล้วยิ้มอย่าง
ภาคภูมิใจ ข้าพเจ้าแอบเห็นรอยยิ้มที่อิ่มสุขของ
น้ำเล็กในวันนั้นได้อย่างชัดเจน

ชีวิตในเพศพรหม
จรรย์ช่างโปร่งเบาสบายจริง ๆ
เหมือนคำพูดของคุณยายที่ว่า “คนไม่แต่งงานจะไปไหน
ก็ได้ เหมือนนกน้อยบินไปในอากาศ ดำไหนก็บินนั่น”

เพศพรหมจรรย์นั้น คือ การสละสิ่งที่สละได้ยาก
แต่สักวันหนึ่ง...จึงจะรู้ว่า มันคุ้มค่ากับการที่ได้สละออกไป

“อิสรภาพในเบื้องต้น
คือ การมีชีวิตที่ปราศจากคู่ครอง”